

ชื่อพื้นเมือง : จำปาทอง ฝาละ สะลัดง

ไม้ต้น สูงได้ถึง 20 ม. กิ่งก้านมีขนนุ่ม ใบ เดี่ยว แผ่นกว้างรูปไข่ ขนาดกว้าง 4-10 ซม. ยาว 10-20 ซม. โคนเบี้ยว ปลายใบเรียวแหลม ขอบใบเรียบ แผ่นใบมีขนนุ่มทั้งสองด้าน เส้นใบแตกจากโคนใบ 5-7 เส้น ก้านใบยาว 1-2 ซม. มีขนนุ่ม ดอก สีขาวหรือเหลือง ออกเป็นช่อตามซอกใบ ช่อดอกยาว 2-7 ซม. ดอกย่อย 3-15 ดอก ขนาดยาว 1.5-2.5 ซม. กลีบรองดอกเชื่อมกันเป็นถ้วย กลีบดอก 7-10 กลีบ มีขนนุ่ม เมื่อบานม้วนออกด้านนอก เกสรผู้ 7-10 อัน สีเหลือง เกสรเมีย 1 อัน ปลายเป็นก้านกลม ผล เป็นผลสด ผลแก่สีม่วงดำ รูปรี ขนาดกว้าง 5-8 มม. ยาว 8-14 มม. เมล็ด 1-2 เมล็ด

ข้อมูลอ้างอิง : [http://www.qsb.org/Database/Botanic_Book%20full\(%20option/search_detail.asp?botanic_id=1410](http://www.qsb.org/Database/Botanic_Book%20full(%20option/search_detail.asp?botanic_id=1410)

ภาพประกอบ : [http://www.qsb.org/Database/Botanic_Book%20full\(%20option/search_detail.asp?botanic_id=1410](http://www.qsb.org/Database/Botanic_Book%20full(%20option/search_detail.asp?botanic_id=1410)